

og siger: Det er det, der er vores ambition, og det er det, vi vil nå på et givet tidspunkt. Men det kan variere fra område til område og fra virksomhed til virksomhed.

Nu nævnte jeg en række eksempler på større virksomheder, som har arbejdet meget målrettet med det her. Jeg kan ikke på stående fod nævne de tal, de har sat sig som mål, men jeg kan i hvert fald konstatere, at det er gået rigtig godt, og at det faktisk gennem den indsats er lykkedes at få den kvindelige andel eksempelvis på lederposter til at stige væsentligt.

Som jeg var inde på, har vi jo over den sidste 10-årige periode kunnet se, at der faktisk også er sket noget på området. Men det at sætte nogle måltal må bero på drøftelser og udspil fra den enkelte virksomhed eller fra brancherne selv.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Når ministeren nu ikke vil sætte et fast måltal, vil ministeren så være med til at gå ind og sige, at der skal være forpligtende aftaler med erhvervslivet, men ud fra en dialog af, hvad de inden for de bestemte brancher synes er realistisk?

Kl. 16.15

Jeg vil igen understrege, at det er meget vigtigt og os magtpåliggende, at man får sat sig nogle målsætninger, som gør, at der er noget at arbejde hen imod, for det dur simpelt hen ikke det her med at sige, at vi bare skal videre.

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen):

Jeg er fuldstændig enig i, at en del af den målrettede indsats er at sætte sig nogle mål for, hvad man skal nå, og hvor man vil hen i forhold til den enkelte virksomhed. Som jeg nu har understreget efterhånden mange gange, er der et rigtig godt konstruktivt samarbejde i gang med virksomhederne, og der bliver kvitteret meget positivt fra virksomhedernes side. De er nemlig fuldt ud opmærksomme på, at de kan hente en række gevinster ved i langt højere grad at få inddraget de kvindelige talenter og få brugt de kvalifikationer, der er hos den kvindelige del af medarbejderstaben.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg giver ordet til Venstres ordfører, hr. Troels Lund Poulsen.

Troels Lund Poulsen (V):

Beslutningsforslag nr. B 22, som er fremsat af SF, har jeg også tidligere været inde på i den sidste debat, vi havde, om perspektiver og redegørelsesdebatten om flere kvinder på topposter. Når Venstre og jeg selv læser forslaget, er der selvfølgelig en lang række anbefalinger heri, og når man så læser bemærkningerne til beslutningsforslaget, kan man også konstatere, at man til at starte med ikke ønsker at gennemføre lovgivning om det, men ønsker at gå frivillighedens vej.

Venstre må sådan set konstatere, at ligestillingsministeren allerede har redegjort for mange af de udmærkede tiltag, som er sat i gang. Derudover er Venstre også af den klare opfattelse, at der ikke skal være nogen bindende mål for virksomhederne, men at virksomhederne skal opfordres til at indgå i en positiv dialog om, hvordan man kan sikre, at flere kvinder får topposter.

Der kan vi så konstatere – det er også det, jeg brugte min tid i min ordførertale på under den forrige debat – at der er virksomheder, som er gået foran, som har gjort en forskel: TDC, hvor der er 15 pct. kvinder på toplederniveau og 30 pct. kvinder på mellemlederposter; Nykredit med 15 pct. på toplederniveau og 33 pct. på mellemlederposter.

Det er nogle af dem, som gør en forskel. Det er også vigtigt, at vi styrker motivationen og styrker spredningen af de meget gode tal, som de to virksomheder har, og på den måde udbreder den holdning, som er vigtig: at man har kvinder på topposter i dansk erhvervsliv.

Venstre har den klare opfattelse, at det ikke nytter noget at tro, at det er vejen frem at indgå en bindende kontrakt. Ligestillingsministeren har også ganske rigtigt været inde på, at der på en lang række punkter kan opstå problemer, hvor målene ikke er ambitiøse nok, eller hvor man kan sige, at der her er nogle helt klare udfordringer, som gør, at man der ikke kan nå det her niveau.

Det, Venstre lægger til grund for vores afvisning af forslaget, er – og det er ikke, fordi man ikke skal arbejde for det her, for det skal man bestemt, og det fremgår også af perspektiv- og handlingsplanen for 2005 – at de instrumenter, som vi ser heri, ikke kommer til at give den mening eller den effekt, som forslagsstillerne lægger op til.

Afslutningsvis vil jeg sige, at hvis man mener, at det her er vejen frem, vil jeg glæde mig til at følge SF, som jeg går ud fra vil udmønte de for-